

международен
фестивал
„Мартенски
музикални дни„

Ярка проява на творческо единомислие

Културното сътрудничество между два народа може да има много и разнообразни измерения. А между Япония и България то вече носи белезите на своите традиции и история. В конкретен израз на тази дружба се превърна концертът на двете клавирини дуа Сачко и Кунио Кодама — Япония и на заслужилите артисти Джулия и Константин Ганеви — България.

Съобразена с изискванията на разнообразната публика, програмата поднесе широк стилос спектър, като вся

ко произведение имаше точния си „възрастов“ адрес: от една страна сюитата „Слънчеви лъчи“ от Пенчо Стоянов и „Тема с вариации“ от Александър Райчев, за детската аудитория, и от друга — соната „На дружбата“ от Стефан Икономов, „Добре дошли при нас“ от Димитър Христов, „Пет дивертименти“ от Тошикао Сатох, соната в една част от Бедржих Сметана.

Реализацията на произведенията за две пиана на осем ръце бе ярка проява на творческото единомислие

на камерните двойки. С много хумор, жизненост, усет за музикалния „вид“ бе изпълнено произведението на Д. Христов (основано на интонационните особености на шопския фолклор и разработено със средствата на каноничната полифонична техника). Интерес за публиката представляваше и сонатата от Ст. Икономов с из

стигането на хомогенна класична вирна звучност, представи в най-добра светлина техническите и музикантските им качества. Това бе потвърдено и от интерпретацията на единствената класическа творба в програмата — Соната за осем ръце на две пиана от Бедржих Сметана.

От самостоятелните изяви на дуо Кодама се откриха „Пет дивертименти“ за пиано на четири ръце от японския композитор Т. Сатох — творба, която можем да наречем „малък каталог“ на японската традиционна песен. А осъществяването на сюитата „Слънчеви лъчи“ от П. Стоянов и „Тема с вариации“ от Ал. Райчев доказва лекотата и същевременно сериозността, с която японските гости подхождат към музиката за деца. . .

Дълго време ще остане в съзнанието на слушателите този необикновен концерт. Той се превърна в безспорно доказателство на мисълта, че за музикалното изкуство граници няма, защото човешкият дух е безпределен в полета си към красотата.

Албена НАЙДЕНОВА